

Instrucția la zi

„Transylvanian

Dragons 21”

pagina 4

Focus

Vîitorii rezerviști voluntari se instruiesc la Dej
pagina 8

ORIZONT MILITAR

Editor: Divizia 4 Infanterie „Gemina”

Fondat la 12 februarie 1948 • Serie nouă * Nr. 313 (2089) * 17 noiembrie 2021 • 8 pagini — 0,7 lei • www.clujarm.ro

ORIZONT MILITAR ÎN ACEST NUMĂR

În obiectiv

**Subofițerul/Soldatul anului
în Forțele Terestre**

pagina 2

Știri din D. 4 I. „Gemina”

De 105 ani, prieteni cu muntele

pagina 5

Mapamond

Actualitatea militară internațională

- NATO avertizează Rusia
- S-400 pentru India
- Sprijin pentru Polonia

pagina 7

Caporalul

Nicolae Vulpoi,

din B. 22 VM

„Cireșoaia”:

**„În această specialitate militară,
pentru a performa trebuie
să îți placă ceea ce faci”**

— Prin specificul profesiei și al vîții, în general, fiecare militar are povestea sa. În cazul tău cum s-a scris începutul acestei profesii?

— Primul contact cu mediul militar l-am avut în anul 2003, ca militar în termen. Eu m-am născut la poalele Munților Vrancei, în Zăbala, județul Covasna. Așadar, încă de mic copil am fost obișnuit cu viața în mediul muntos, munții din împrejurimi constituind un adevarat izvor de cunoaștere și de învățare a ceea ce înseamnă viața în mediul montan. Practic, încă de atunci și-a făcut loc în inima mea dragostea pentru munte, iar destinul a vrut ca această prietenie să meargă și mai departe. La vîrstă maturității, deși inițial îmi doream ca stagiu militar să îl îndeplinească într-o unitate de parașutiști, s-a întâmplat ca acesta să aibă loc tot într-o zonă muntoasă, la Vatra Dornei, într-o unitate de vânători de munte, fapt ce mi-a venit ca o mănușă. Nu ștui dacă se putea altceva mai potrivit!

— Despre primul contact cu

mediul cazon, ce ne poți spune? Care au fost elementele care te-au marcat?

— Practic, ca militar în termen am pășit în necunoscut. Ce știam erau informațiile vagi de la prieteni, cunoștințe. Însă la Vatra Dornei am reușit să descopăr și partea militară a muntelui. Chiar dacă din viață civilă știam ce înseamnă și pu-sesem în practică activități specifice mediului montan, de îngrijire a pădurii, întreținerea drumurilor forestiere, recunoașterea ciupercilor, precum și alte aspecte ale vieții la munte, prin „ochii de militar” informațiile despre munte au cunoscut noi valențe. Bagajul meu de cunoștințe s-a îmbogățit cu informații precum citirea reliefului, planimetrie, adăpostiri, bazele tehnicilor de alpinism, a schiului și multe altele. Prin faptul că aici am văzut partea „militară” a muntelui, am realizat cât de mult mi se potrivește specialitatea vânători de munte.

(Continuare în pag. 3)

 Plutonier-major Ovidiu SFIRIAC

Subofițerul I Soldatul anului în Forțele Terestre

Competiția „Subofițerul/Soldatul anului“, un concurs cu tradiție în rândurile militilor din Forțele Terestre, urmărește identificarea celor mai bine pregătiți militari, capabili să devină viitori lideri la nivel tactic. În arhitectura competiției, probele verifică nivelul de pregătire a concurenților privind cunoștințele militare generale, limba engleză, pregătirea fizică militară, abilitățile de buni trăgători la precizie cu armamentul din dotare, precum și cunoștințele teoretice și practice de topografie militară, comunicații și informatică, apărare CBRN, geniu, instrucție sanitată și instrucție de front.

În fiecare an, în concurs se întrec militari foarte bine pregătiți, provocările probelor fiind un element ce îi provoacă să dea tot ce au mai bun pentru accederea în ultimul episod al competiției, în care actorii principali sunt ocupanții podiumurilor din etapele pe mari unități. În acest an, etapa finală pe Forțele Terestre, desfășurată în prima săptămână a lunii noiembrie, a fost găzduită de Brigada 15 Mecanizată „Podu Înalț“ de la Iași. Gazde bune, militarii brigăzii, sub comanda generalului de brigadă Daniel Pop, sprijinit de subofițerul de comandă, platonierul-adjutant principal Ciprian Popescu, și-au dat concursul pentru buna desfășurare a competiției, comisia

de evaluare fiind formată din subofițeri coordonați de subofițerul de comandă al SMFT, platonierul-adjutant Ciprian Zah. Competiția s-a desfășurat, la fel ca în fiecare an, cu fairplay și transparentă. S-a muncit mult, s-a adunat punct cu punct după fiecare probă. Participan-

anului în Forțele Terestre“, adjudecat de **caporalul clasa a II-a Alin Danciu** din Regimentul 317 ISR „Vlădeasa“, au fost câștigate de militari din Divizia 4 Infanterie „Gemina“. De altfel, fiind declarată învingătoare în competiție, platonierul Silvana Miron a marcat o premieră în

ții au dat tot ce au avut mai bun, și curs multă sudioare, iar clasamentul final a stabilit câștigătorii la diferențe mici a punctelor obținute.

Militarii noștri și-au demonstrat abilitățile de învingători, astfel că atât titlul de „Subofițerul anului în Forțele Terestre“, adjudecat de **platonierul Silvana Miron** din Batalionul 17 Vânători de Munte „Dragoș Vodă“, cât și cel de „Soldatul

acest concurs, fiind prima femeie militar care câștigă acest trofeu. „Am treisprezece ani în armată. M-a atras dintotdeauna haina militară. A fost o competiție strânsă, cu o mare concurență. Am reușit să depășesc momentele grele și emoțiile. Am avut parte de o experiență nouă, mai ales că am participat pentru prima dată la un astfel de concurs“, a afirmat platonierul Silvana Miron. La rândul său,

caporalul Alin Danciu a declarat: „Am încercat la liceul militar, apoi la academie. Nu a fost să fie! În final am ajuns aici și îmi slujesc patria în tinență militară. Am avut parte de o concurență acerbă, cu competitori foarte bine pregătiți, dar în final am câștigat.“

La categoria subofițeri, podiumul a fost completat de **sergentul Sorin Vlad** din Regimentul 528 ISR „Vlad Tepeș“ și de către **sergentul-major Adrian Nastasia** din cadrul Batalionului 22 Transport „Dâmbovița“, clasat al treilea. La categoria soldați gradați profesioniști, pe locul al doilea s-a clasat **caporalul clasa I Alin Laslo** din cadrul Batalionului 136 Geniu Apulum, ultima poziție a podiumului fiind ocupată de **fruntașul Constantin Nicula** din Batalionul 200 Sprijin „Istrița“.

Festivitatea de premiere s-a desfășurat în prezența șefului SMFT, **generalul-maior Iulian Berdilă** și a comandanțului Bg. 15 Mc., **generalul de brigadă Daniel Pop**, precum și a subofițerilor de comandă ai structurilor centrale și cei din unitățile și marile unități din MApN. Si în acest an, în semn de recunoaștere a excelenței profesionale, Fundația Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință a oferit premii în bani militarii care au urcat pe podium.

Platonier-major Ovidiu SFIRIAC

■ ■ ■ „CERUL MOLDOVEI 21“
La începutul lunii noiembrie, artileriștii antiaeriene din B. 635 Ap. AA, alături de subunități de rachete antiaeriene și servanți ochitori-tancuri din cadrul unităților Bg. 15 Mc., s-au instruit, în cadrul exercițiului „Cerul Moldovei 21.11“, desfășurat la Centrul Național de Instruire pentru Apărare Anti-aeriană „General de brigadă Ion Bungescu“ din Capu Midia. În cadrul exercițiului aceștia au executat trageri de luptă cu tunul antiaerian calibrul 2x30 mm, de nivel grupă și secție, asupra ţintelor aeriene și terestre mobile, precum și antrenamente la simulatorul MTS-II. Provocarea, depășită cu brio, a fost mai mare pentru noua generație de servanți care, sub îndrumarea colegilor mai experimentați, au deprins tainele „mânuirii“ tronsoanelor pentru atingerea obiectivelor de instruire stabilite. (Plt.-adj. pr. Cristian BRAESCU)

■ ■ ■ INSTRUIRE ÎN COMUN
Sub motto-ul „Friendship is essentially a partnership“ („Prienția este în esență un parteneriat“), în perioada 1–7 noiembrie, specialiști CBRN din cadrul Brigăzii 31 CBRN a Gărzii Naționale a Statului Alabama (SUA) s-au instruit alături de militari din cadrul B. 72 Ap. CBRN „Negru Vodă“ din Sighișoara. Scopul activității l-a constituit schimbul de informații în privința acțiunilor specifice structurilor de apărare CBRN, în vederea creșterii inter-operabilității structurilor, precum și înțelegerea modului de

întrebuițare a echipamentelor CBRN. Pe timpul instruirii în comun, partenerilor americanilor s-au prezentat principalele echipamente din dotarea structurilor de apărare CBRN, aceștia participând și la exercițiile de rezolvare a unor situații tactice. Acest schimb de experiență vine în sprijinul consolidării și dezvoltării parteneriatului strategic încheiat între România și Statul Alabama. (Major Dragoș SCHULLER)

■ ■ ■ „WISE FORESIGHT 21“
În perioada 8–12 noiembrie, militarii B. 191 I. „Colonel Radu Golescu“, împreună cu militarii unguri din B. 3 I. „Bercsényi Miklós“, au desfășurat exercițiul „Wise Foresight 21“, în poligonul Dud-Tauț. Exercițiul face parte din seria de exerciții care au la bază Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind înființarea Batalionului Mixt Româno-Ungar de Menținere a Păcii, semnat în 1998, la Budapesta. Prin desfășurarea exercițiului se urmărește menținerea interoperabilității, armonizarea procedurilor de operare, precum și menținerea deprinderilor pentru a acționa într-un context multinațional. (Marian COTUȚIU)

■ ■ ■ ZILE ALE ARMELOR
Miercuri, 10 noiembrie, în D. 4 I. „Gemina“, a fost marcată Ziua Artilleriei, în acest an împlinindu-se 178 de ani de la înființarea acestei arme. Cu această ocazie, la sediul R. 69 Art. Mx. „Silvania“ a avut loc o

ceremonie, desfășurată în prezența comandanțului D. 4 I., **generalul-maior Dorin Blaiu**, a primarului localității Șimleu Silvaniei, a comandanților unităților subordonate R. 69 Art. Mx., precum și a comandanților batalioanelor de artillerie din cadrul diviziei.

Vineri, 12 noiembrie, la Cluj-Napoca, Ziua Cercetașilor Militari a fost marcată printr-o ceremonie militară, desfășurată în prezența comandanțului D. 4 I. „Gemina“, în cazarma R. 317 ISR „Vlădeasa“. În cadrul activității, pe lângă citirea mesajelor eșaloanelor superioare, au avut loc avansări în grad ale soldaților și gradaților profesioniști din regiment și au fost acordate certificate de apreciere militariilor lotului ISR INVICTUS care s-au clasat pe podiumul competiției „Maratonul Clujului“, la proba de ștafetă 4x10 km. (R. C.)

■ ■ ■ ZIUA VETERANILOR DIN T.O. Joi, 11 noiembrie, în toate marile garnizoane ale diviziei s-a marcat Ziua Veteranilor din Teatrele de Operații. La Iași, la Monumentul Eroilor din Teatrele de Operații, în cazarma „Lupilor Negri“, și la mormântul sublocotenentului (p.m.) Bogdan-Valerian Hâncu, din Cimitirul Eternitatea, au avut loc slujbe religioase și s-au depus coroane de flori. La Botoșani, la Cercul Militar, s-a lansat cartea „Şapte povești af-

gane“, a platonierului-adjutant principal Lucian Irimia, jurnalist în cadrul Trustului de Presă al MApN. Militarii veterani au primit diplome de mulțumire la Miercurea-Ciuc, la sediul Bg. 61 VM, iar la Bistrița și Dej au avut loc ceremonii și au fost depuse coroane de flori la monumentele și mormintele eroilor căzuți la datorie în teatrele de operații. Si la Florești, la R. 50 RAA „Andrei Mureșianu“, la troița ridicată în cinstea eroilor Armatei României căzuți în teatrele de operații, s-a desfășurat o ceremonie militară, în cadrul acesteia fiind depusă o coroană de flori. La mulți ani, veteranilor din teatrele de operații! Glorie eroilor neamului! (R. C.)

■ ■ ■ „JDERII“, UN NOU COMANDANT Luni, 15 noiembrie, la sediul B. 634 I. „Mareșal Józef Piłsudski“ din Piatra Neamț, a avut loc ceremonia de predare-primire a comenzi unității. În cadrul ceremoniei, ce a avut loc în prezența generalului de brigadă Daniel Pop, comandanțul Bg. 15 Mc. „Podu Înalț“, și a locotenent-colonelului Marius Dascălu, comandanțul garnizoanei Piatra Neamț, locotenent-colonelul Vasile Mironescu a predat comanda și Drapelul de luptă majorului Ovidiu Pădurariu. (Plt.-adj. pr. Vasile VÂNĂU)

(Urmare din pag. 1)

Deși știam multe dintre secretele acestor zone de relief, nici nu credeam că mai am atâtea de învățat. A fost ceva „uau, uite că se poate și aşa!“. După care a intervenit alpinismul și am prins „microbul“ acestuia cu ajutorul specialiștilor de la Vatra Dornei. Acolo am învățat bazele alpinismului, activitate cu care și în prezent rezonerez foarte bine. De altfel, și acum mai țin legătura cu o parte din colegii de acolo, iar cu unii m-am intersectat sau am participat la diferite misiuni sau exerciții.

Pentru mine stagiul militar a fost ceva fascinant. Vă dați seamă, pentru mine un băiat simplu, de la țară, să descopere o gașcă de oameni, de profesioniști, care au și o calitate umană superioară și o experiență profesională bogată și sunt o grămadă împreună, e ceva fascinant, nu ai cum să reziști. Rămâi cu gura căscată, nu mai știi după care să fugi, să furi meserie, să te învețe, să mai prinzi ceva. Acolo instructorii îți inspirau dragostea de a învăța iar spiritul de corp specific vânătorilor de munte, pentru mine a devenit o adevărată „foame“ de cunoștințe.

— Ce te-a determinat să continui în profesia militară, nu oricum, ci ca vânător de munte în B. 22 VM „Cireșoaia“?

— Imediat după terminarea stagiului militar, împreună cu prietenii mei am început să „vânam“ efectiv locurile din sistemul național de apărare. Timp de doi ani am urmărit să apară locuri la vânători de munte iar acestea au apărut în anul 2006. De când am aflat din presă faptul că s-au scos locuri de militari angajați, nici nu am stat pe gânduri și m-am înscris imediat. Deși concurența pe locuri a fost una foarte mare, mă bucur că am reușit să intru în frumoasa familie a vânătorilor de munte din Sfântu Gheorghe, Batalionul 22 VM „Cireșoaia“.

— Până să ajungi să fii unul dintre VM-iștii de la Sfântu Gheorghe, care au fost factorii determinanți pentru a accede în sistemul militar?

— De mic copil mi-au plăcut armele, tot ce ține de armament. Iar în armată am avut ocazia să le și folosesc. Însă primul contact cu armata a fost, aş putea spune, în familie. Dorința de a avea un parcurs militar mi-a fost insuflată de un unchi de-al meu, cadru militar, tanchist din Turda. Era un om extraordinar, foarte ordonat,meticulos și foarte harnic. Aproape în fiecare vacanță de vară, câte o lună o petreceam la Turda, iar temele de vacanță pe care le aveam le făceam cu el. A fost unul dintre oamenii de la care am învățat importanța organizării, existența unui program, activitate care eficientizează la maximum bunul mers al zilei, ajutându-ne să eliminăm timpii morți. Unchiul nu mi-a impus programul ci pur și simplu am observat cât de bun este programul, organizarea unei zile. Iar la rezolvarea temelor nu prea aveam „scăpare“. Prin stilul organizatoric al unchiului nu era loc de scuze precum: „nu mai am cerneală, în

stilou, s-a tocit creionul“. Acestea erau mereu meticolos aliniate: stilou, stilou de rezervă, sugativă, pix, pix de rezervă, rădiere, creioane ascuțite și ascuțitoare. Practic nu puteam să mă eschivez. Aceste aspecte, deși eram copil, mi-au creat, treptat, un reflex al organizării, al disciplinei și al eficienței prin care reușeam să aloc suficient timp atât temelor cât și jocurilor copilăriei. și în prezent, ca adult, respectarea unui program mă ajută să îmi împart, în funcție de misiunile incredințate, cât mai bine timpul alocat serviciului și cel dedicat familiei. Pe lângă acestea, în jurul vîrstei de 12 ani am

rea mea spre Timișoara, pentru a participa la pregătirea pentru ceea ce avea să fie prima mea misiune într-un teatru de operații. Așadar, pentru fiecare dintre militari, provocările nu sunt doar cele din plan profesional ci și cele din plan familial, mai ales că este atât de necesară înțelegerea și sprijinul moral al familiei.

— Ca vânător de munte, obișnuit cu aerul tare de munte și culmile provocatoare ale mediului montan, cum îți s-a părut experiența unui teatru de operații precum Afganistanul?

— Prima mea misiune a fost una captivantă, foarte interesantă și diferită față de ceea ce

Afganistan, cu aprobarea comandantului bazei, am marcat sărbătoarea noastră prin purtarea ținutei vânătorilor de munte, fapt apreciat de camarazi și partenerii americanii.

Si pentru că, cel puțin, eu aş aprecia ca militar că o misiune este irezistibilă, anul 2020 m-a găsit tot în Afganistan. De această dată m-am bucurat puțin mai mult, zona de dislocare fiind înconjurată de munci și am avut ocazia să lucrez cu un contingent de militari americani tineri, din cadrul unei brigăzi cu specific muntos, „Mountains“.

— Se spune că anumite profesii, specialități, meserii, nu se învăță ci „se fură“. Cum a fost în cazul tău?

— În această specialitate militară, pentru a performa trebuie să îți placă ceea ce faci. Într-adevăr, pot confirma zicala, mai ales că, la rândul meu, întotdeauna am căutat să fiu în preajma celor mai bine pregătiți oameni ai unității și nu numai. Unul dintre aceștia a fost plutonierul-adjunț (r.) Mihai Vrânceanu. Un specialist cum rar mi-a fost dat să văd. De altfel, recunosc, mai mereu am căutat să mă implic în activități ce-l implicau pe el sau alții profesioniști în special pentru a „fură“ din tehnici și modul prin care reușeau să urce pe stâncă, uneori cu viteze nemaiîntâlnite și pe stânci aproape imposibil de cucerit.

Pe lângă aceste aspecte, pofta de cunoștințe militare și mai ales de specialitate, m-au făcut să fiu profesionistul din prezent. Iar asta se datorează participării mele în taberele de instruire, la care aproape că le-am pierdut șirul, la serii de exerciții multinaționale sau multiplele prezente în competiții sportive sau de profil, activități care au generat rezultate notabile. Printre acestea obținerea locului I în edițiile 2010 și 2011 ale Alpinidei VM sau a titlului de „Soldatul anului 2009“, atât la nivelul B. 22 VM, cât și în Bg. 61 VM, iar la etapa pe D. 4 I. reușind clasarea pe cea de-a treia poziție a podiumului.

— Prin specificul specialității vânători de munte, pulsul profesional este unul destul de ridicat și solicitant. Ce îți place la ceea ce faci?

— Îmi place muntele și toate activitățile care implică viață în mediul montan. Fie că este vorba de o simplă drumeție ori de o activitate ce implică tehnici alpinismului militar, prin prisma faptului că iubesc nespus ceea ce fac, fiecare zi la serviciu este ca o răsplată. Conform zicalei „dacă îți place ceea ce faci, nu vei munci niciodată zi din viața ta“.

Ca vânător de munte de peste cincisprezece ani, mă bucur că am reușit să duc la un alt nivel prietenia din copilărie cu muntele, iar ca militar al acestei unități mă bucur că am avut prilejul să particip până în prezent la șase ascensiuni pe vârful Moldoveanu, o frumoasă tradiție a batalionului de arboreare a Drapelului național pe „acoperișul“ României, activitate care de la an la an, atrage tot mai mulți camarazi.

Plutonier-major Ovidiu SFIRIAC

Caporalul

Nicolae Vulpoi,

din B. 22 VM

„Cireșoaia“:

„În această specialitate militară, pentru a performa trebuie să îți placă ceea ce faci“

avut și primul contact cu o armă adeverată. Alături de vărul meu, puțin mai mare ca mine, l-am vizitat pe unchiul meu la unitate. Pur și simplu am rămas fascinat de cum arătau și se țineam armele.

— Viața unui militar este mai frumoasă și mai usoară când alături ai și o familie care să sprijine și să înțeleagă sacrificiile specifice acestei profesii...

— Soția mea este cadru militar, drumul familiei noastre pornind din unitate, ca simpli colegi, apoi prieteni, în prezent formând de peste zece ani o frumoasă familie alături de cele două fete ale noastre, Maya și Mara.

În prezent cu gradul de sergent-major, soția a făcut parte din primele serii, de soldați gradați voluntari, la acea vreme, angajate la batalion. De când privirile noastre s-au întâlnit să legăt o prietenie frumoasă, cu provocări și bucurii, pentru că da, înainte de a fi militari suntem oameni. Iar a fi militar nu este chiar atât de simplu. De exemplu, la niciuna dintre fete nu am reușit să fiu în țară cu prilejul aniversării primului an de viață, în acel timp fiind implicat în misiuni în teatrul de operații Afganistan. Apoi, în anul 2011, după absolvirea cursului de formare subofițeri de către soția mea, repartitia a făcut ca ea să ajungă la Timișoara timp de jumătate de an. După aceea, la întoarcerea ei în B. 22 VM a urmat pleca-

făceam uzual în țară. Însă pot să spun că am fost un militar norocos, având ca mentor un maestru al muntelui, dar și un expert în ceea ce înseamnă Afganistan, la acea vreme majorul Liviu Gaiță. Practic, în cele șase luni de pregătire pentru misiune, am repetat la rece toate procedurile specifice teatrului de operații, iar acest aspect, pe lângă bagajul de informații culturale și generale despre Afganistan, au făcut ca misiunea să fie mai usoară, trecând peste eventualele emoții ale primei experiențe de acest fel.

Apoi, doi ani mai târziu, anul 2015 mi-a oferit din nou oportunitatea de a executa o misiune în Afganistan. Dar această sansă a venit la pachet și cu ratarea primului an de viață al Marei, mezina familiei, după ce deja se întâmplase acest lucru și cu fiica cea mare, Maya. Mai mult, pentru că viața vine la pachet atât cu bucurii cât și cu întâmplări mai puțin plăcute, la doar o lună după ce începusem misiunea, tatăl meu a trecut la cele veșnice. Șocul resimțit a fost destul de puternic, însă cele două familii, atât cea din țară cât și cea a camarazilor de misiune m-au sprijinit foarte mult și mi-au alinat greaua pierdere. La polul opus, cel al bucuriei, întrucât știam că ziua de 3 noiembrie, „Ziua Vânătorilor de Munte“ o să mă prindă în teatru, am găsit loc în raniță și pentru înținta specifică vânătorului de munte. Astfel că, acolo, în prăfuitul

„Transylvanian Dragons 21”

Punerea în practică a cunoștințelor, tacticilor și procedurilor utilizate în câmpul de luptă, de către militari, reprezintă o etapă importantă în procesul de instruire. Militarii dejeni, din cadrul B. 811 I. „Dej”, au putut valorifica toate cele exersate în acest an, în cadrul exercițiului „Transylvanian Dragons 21”, desfășurat în perioada 7–14 noiembrie, la Colibița, alături de partenerii cehi din Batalionul 71 Mecanizat „Siberians”.

Exercițiul „Transylvanian Dragons 21” face parte din seria de exerciții determinate de nominalizarea unei structuri din cadrul Batalionului 811 Infanterie „Dej” ca forță de răspuns NATO/NRF și urmările creșterea interoperabilității structurilor de nivel pluton și companie, armonizarea procedurilor de operare, precum și dezvoltarea limbajului operațional și a deprinderilor necesare

în exercițiul pe care îl desfășurau în cea de-a treia zi. Am parcurs, alături de un pluton mixt, un traseu montan de aproximativ 4 km. Am preferat să rămânem în urma plutonului pentru a putea observa modul în care militarii comunică și acționează pe timpul acțiunii. Chiar dacă nivelul cunoașterii limbii engleze nu este unul foarte ridicat, comunicarea nu a fost deficitară între militari,

pentru a aciona într-un context multinațional.

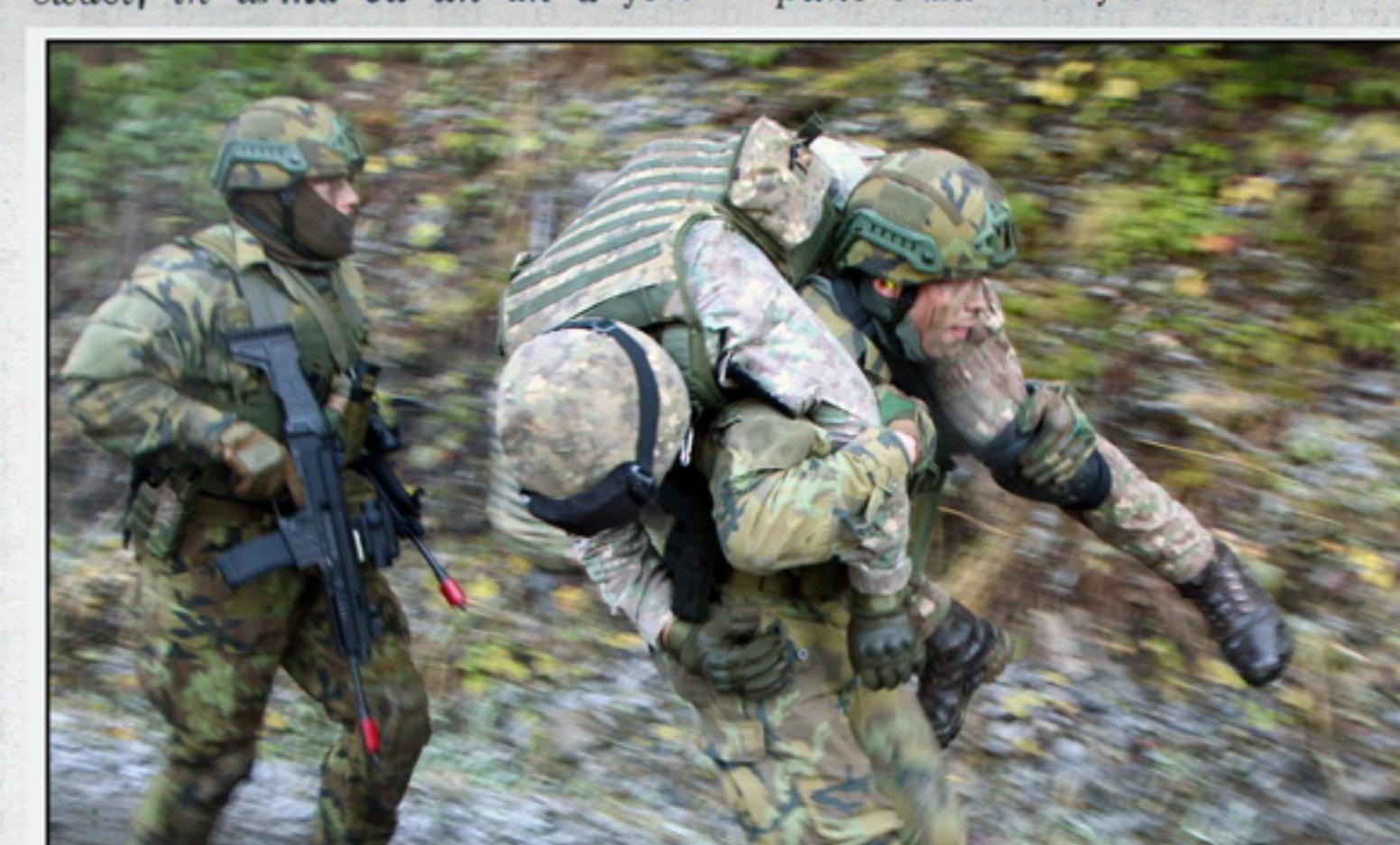
Orice exercițiu este o ocenzie bună pentru a pune în valoare cele asimilate. Iar când ele se desfășoară alături de partenerii străini, activitățile, deși puțin mai solicitante, tind să devină mai motivante, dar și mai interesante. Militarii dejeni au lăsat astfel cazarma pentru câteva zile pentru a desfășura antrenamente cu partenerii cehi, alături de care, în ultimii doi ani, s-au antrenat în cadrul exercițiilor planificate. În toată această perioadă de când desfășoară astfel de activități, militarii cehi au avut ocazia să se antreneze cu partenerii români în situații tactice diferite, în zone montane și condiții de vreme deosebite.

Zilele petrecute la Colibița au presupus executarea unor exerciții de tip STX (exerciții de rezolvare a unor situații tactice) și FTX (exerciții tactice în teren) prin care tehniciile, tacticile și procedeele necesare desfășurării unor misiuni de tipul patrulelor de luptă, ambuscadelor, raidurilor sau a operațiilor în mediul urban să fie armonizate, toate acestea având ca rezultat îndeplinirea oricărei misiuni primite. Pentru mulți din militarii cehi aceasta nu a fost prima participare, la fel și pentru militarii români, ceea ce a presupus o coeziune mult mai rapidă și mai bună a structurilor mixte formate.

Dacă în zilele anterioare soșirii noastre în tabără activitățile s-au axat pe situații punctuale de acordare a primului ajutor, verificarea capetelor de pod sau modul de acțiune în cadrul luptei urbane, odată ajunși ne-am încadrat și noi

deoarece în câmpul de luptă au fost folosite foarte bine semnele și semnalele pe care orice militar le cunoaște. La finalul exercițiului la care am participat am reușit să avem și câteva declarații „la cald”.

Locotenent-colonelul Emanuel Ciobanu, comandantul B. 811 I. „Dej” ne-a detaliat aspecte referitoare la partea organizatorică: „Exercițiul «Transylvanian Dragons 21» decurge din angajamentul batalionului ca forță de răspuns NATO (NRF), mai exact, în urmă cu un an a fost

nominalizată o companie de infanterie ca VJTF (Very High Readiness Joint Task Force), iar în acest an suntem notificați ca și companie IFFG (Initial Follow – On Force Group) Notice To Move, la 30 de zile, atașați la Batalionul 71 Mecanizat „Siberians” aparținând armatei cehi.

Totul a inceput prin nominalizarea structurii, în anul 2019, când noi am fost nominalizați la IFFG 45 de zile, urmând cooperarea, în anul 2020, ca forță

VGTF la 5 zile, iar în acest an ca IFFG la 30 de zile. În 2019 am avut prima tabără în comun, tot aici la Colibița, iar în 2020, la Stâna de Vale.

Totul a ieșit exact așa cum ne-am așteptat. Nu ne-am propus obiective foarte înalte, ci doar să creștem interoperabilitatea la nivelul structurilor mici de nivel pluton, companie, să dezvoltăm limbajul operațional, foarte important în comunicația pe parcursul acțiunilor, precum și să armonizăm tehniciile, tacticile și procedurile între ceea ce înseamnă ducerea acțiunilor structurilor la nivel grupă, pluton a forțelor române și a forțelor cehi.“

Colonelul Peter Blecha, locuitorul Bg. 7 Mc. și fost comandant al B. 71 Mc. „Siberians”, aflat pentru a treia oară în România, s-a declarat mulțumit de modul în care au decurs toate activitățile. „Toată legătura între cele două structuri a inceput cu misiunea comună ca forță de răspuns NATO în urmă cu 3 ani. Pe parcursul acestora s-au putut observa îmbunătățiri în ceea ce privesc relațiile, comunicarea și modul de răspuns în diferite situații. Chiar dacă în fiecare an nivelul de răspuns a fost diferit, am reușit să ne sincronizăm activitățile astfel încât totul să meargă bine“, a adăugat acesta.

La rândul său, locotenent-colonelul Libor Tesar, comandanțul B. 71 Mc. „Siberians“ a evidențiat faptul că în calitate de comandant al batalionului este responsabil de a duce mai departe și a îmbunătăți cooperarea cu B. 811 I. „În ciuda situației pandemice în care ne aflăm am fost încrezător că tot ceea ce ne-am propus să facem în aceste zile petrecute în România o să fie o activitate constructivă pentru ambele părți, iar colaborarea pe care o avem să continue. Într-adevăr, timpii de răspuns s-au modificat de la an la

an, dar militarii noștri sunt foarte bine antrenați, iar aceste exerciții în comun cu militarii români în astfel de zone ne ajută foarte mult, în Cehia neavând astfel de posibilități. Activitățile desfășurate alături de militarii români sunt mereu binevenite, întrucât motivează ambele părți să își dorească să fie cât mai bine pregătite“, a conchis locotenent-colonelul Tesar.

Și pentru cei mai tineri din structura batalionului ceh, cum este sublocotenentul David No-

vák, comandant pluton, cooperarea între militarii celor două națiuni nu poate aduce decât un plus în pregătire: „Militarii români s-au descurcat foarte bine în cadrul exercițiilor alături de militarii cehi. S-a putut observa că s-au pregătit foarte bine pentru ceea ce aveam să exersăm și știu cât de greu este să pregătești și să te pregătești pentru un astfel de eveniment și vreau să le mulțumesc pe această cale. Cooperarea și comunicarea, în ceea ce ne priveș-

te, apreciez că au fost extraordinare.“

Poate cei mai entuziasmati de tot ceea ce s-a petrecut în cadrul „Transylvanian Dragons 21“ au fost tinerii sublocotenienți, încadrați în B. 811 I. Începând cu primăvara acestui an. Pentru sublocotenentul Adrian Avram, de exemplu, deși este promoție 2020 a Academiei Forțelor Terestre, trecerea de la nivelul academic la cel din cadrul unității de infanterie a fost una controlată, fără o trecere bruscă, dintr-o extremă în cealaltă. El ne-a detaliat ce a însemnat toată această perioadă petrecută deja alături de militarii batalionului: „În școală de aplicație ne-am axat pe lucrurile de bază, neavând posibilitatea să punem în practică foarte mult. În schimb, venirea în unitatea de la Dej mi-a dat ocazia să cunosc niște oameni foarte bine pregătiți și să aplic cele studiate. Am avut un an foarte încărcat, cu multe exerciții, aplicații, care mi-au solicitat atât utilizarea cunoștințelor acumulate cât și găsirea unor soluții pentru anumite situații în care ne-am aflat. În ceea ce mă privește, mediul academic mi-a mai oferit oportunitatea de a coopera cu străini și mi se pare o necesitate ca astfel de activități să fie mai des organizate, deoarece ne pregătim și pentru contextul internațional. Este foarte important că exercițiile planificate țin de actualitate, aș cum este lupta în mediul urban sau operațiile intermediare, în speță raidul și ambuscada, iar partenerii noștri cehi au fost foarte deschiși, foarte receptivi și pot să spun că a fost un schimb de experiență constructiv. Un lucru pe care aş vrea să îl menționez este faptul că la o astfel de activitate competitivitatea este binevenită, chiar dacă ar suna ciudat deoarece din punct de vedere al instruirii, dacă nu ai competitivitate nu ai cum să evoluezi. Trebuie să existe motivație.“

Căpitan Ionuț SUCIU

De 105 ani, prieteni cu muntele

Cavalerii florii de colț, aşa cum sunt denumiti vânătorii de munte, au sărbătorit, pe 3 noiembrie, 105 ani de la înființare. Imnul vânătorilor de munte a răsunat în garnizoane și la monumentele reprezentative ale eroilor, versurile acestuia reflecând mândria de a reprezenta această specialitate: „Suntem vânători de munte / Ne urcăm pe-nalte stânci / Moartea nu ne înfioară / Nici prăpăstile adânci“.

In toamna anului 1916, Armata Română a pierdut bătălia trecătorilor Carpaților, în acea perioadă nestăpânind principiile și cerințele luptei în munți, fapt care s-a încercat a fi apoi corectat. Astfel, prima formă organizatorică apropiată de vânătorii de munte a fost Școala de Schiori, înființată în București, la 30 septembrie 1916, în cazarma R. 4 Roșiori. Efectivele acesteia ajungeau la 1.000

munții Bukk, Tatra, Carpații Alba și, în final, în podișul Boemiei. În campanile celui de-al Doilea Război Mondial, vânătorii de munte au acționat într-un spațiu geografic uriaș, care, în linie dreaptă, de la Nalcik (Caucaz) la Jihlava (Cehia), însumă 2.160 km.

După încheierea războiului, trupele de vânători de munte au fost în general desființate, reconstituirea lor începând în

de militari. Potrivit Ordinului nr. 294 din 3 noiembrie 1916 al Marelui Cartier General, Școala de Schiori a fost transformată în Corpul Vânătorilor de Munte, comandat de căpitanul Virgil Bădulescu, unitate organizată din trei batalioane, cu câte trei companii, însumând 1.980 de combatanți.

Acesta intră în lupta pentru făurirea și apărarea statului național unitar, săvârșind, sub deviza „Pe aici nu se trece“, mărețe fapte de arme, la Coșna și Cireșoaia și în campaniile anilor 1918–1919. Între cele două războaie mondiale, condescerea militară a țării este convinsă că sistemul militar fără trupe specializate în acțiuni montane este incomplet în condițiile în care spațiul montan al României, cuprinde cea mai mare parte a Carpaților.

Armata română, în cursul iernii 1940–1941, cu dotare și echipare insuficiente, a fost supusă unor procese de instruire în sprijinul regulamentelor de luptă germane. Corpul de Munte, în data de 3 iulie 1941, având în compunere Bg. 1, 2 și 4 Mx., a trecut la ofensivă în Bucovina și până la 8 iulie au eliberat orașul Cernăuți. Începea un lung și dramatic drum pentru vânătorii de munte care, încadrați în structuri militare germane sau acționând independent, au parcurs prin lupte și alte acțiuni militare, în campania din Est, un itinerar fascinant. Din Carpații de Est au pătruns și au participat la eliberarea Bucovinei și nordului Basarabiei, ajungând până în munții Caucaz și ai Crimeii, iar în campania din Vest, începând cu lupta pentru eliberarea Transilvaniei, ajungând până în

toamna anului 1964, când prin ordinul Ministrului Forțelor Armate al țării se reînființează Bg. 2 VM, cu sediul la Baia Mare, mutată la 1 noiembrie 1964 la Brașov, și cu B. 21 VM, cu garnizoana inițial la Rădăuți și apoi la Predeal. Ulterior s-au înființat brigăzi la Curtea de Argeș, Bistrița, Alba Iulia, Petroșani și Miercurea-Ciuc.

Cu toate că efectivele trupelor de vânători de munte au

fost diminuate în ultimii ani, structurile rămase sunt în măsură să continue opera înaintașilor, de apărare a munților patriei, care au un rol determinant în ansamblul efortului de apărare, în prezent, trupele de vânători de munte instruindu-se în Bg. 2 VM, cu sediul la Brașov, și Bg. 61 VM, cu comandamentul la Miercurea-Ciuc.

Trupe specializate în luptă în teren muntos, la mare altitudine, în condiții extreme de climă, vânătorii de munte sunt deosebiți prin felul lor de a fi

într-o scurtă caracterizare a acestora nu ar lipsi cuvintele dăruire, profesionalism, antrenamente extreme. Militarii cu berete verzi parcă ar fi născuți sub zodia înălțimilor, căci iarna se găsește în munte, la schiat, iar vară tot în munte, dar la cățărăt.

I-am rugat pe câțiva dintre cei ce reprezintă cu cinste această specialitate să ne spună ce înseamnă pentru ei să fie vânători de munte.

Locotenent-colonelul Iuliu-Cristian Arsene, din comandamentul D. 4 I. „Gemina“: „A fi vânător de munte este, înainte de toate, o opțiune conștientă și asumată, care se manifestă încă din timpul formării profesionale inițiale ca militar și are la bază, de regulă, dragostea pentru munte. Această asumare, corroborată cu latura temporală în cadrul trupelor de vânători de munte, generează firesc mândrie, apartenență la spiritul de corp, respect pentru istoria și tradițiile de 105 ani, echilibru și, nu în ultimul rând satisfacții, atât personale, cât și profesionale.

Realizarea comuniunii cu natura, dincolo de înțelesul metaforic, înseamnă pătrunderea în secretele muntelui, prin deplasarea cu lejeritate pe trasee dificile, vara și iarna, amenajarea bivuacului și ducerea traiului în condiții de izoare, dar și cunoașterea aprofundată a posibilităților tehnicii de luptă, a particularităților executării tragerilor cu toate categoriile de armament în munte. Instrucția alpină, instrucția schiului și instrucția călare, înămată și samarizată și executarea acestora în cadru tactic, dau, fără echivoc, unicitatea și specificul cavalerilor florii de colț. A fi vânător de munte nu este și nu trebuie să fie o întâmplare. Calitatea, simțirea și spiritul unui

vânător de munte necesită timp îndelungat de modelare pe stâncă, în zăpadă, în creasta abruptă, acolo unde se definește real echipa și se câștigă increderea camarazilor. Nu în ultimul rând, înseamnă pioșenie și respect față de faptele de arme ale înaintașilor din trupele de vânători de munte, care au luptat cu vitejie în toate confruntările în care au fost angrenați. Bazați pe nostalgia trecutului glorios al acestei specialități militare, suntem datori astăzi, la ceas ani-

versar, să ne creem confortul de a privi cu încredere în viitor. Acest deziderat se poate realiza numai prin cultivarea tradițiilor vânătorilor de munte, prin păstrarea simbolurilor specifice (crenguța de brad de pe epolet, bereta verde și bocancul maro cu ciorap alb) și prin promovarea valorilor.

Le urez camarazilor străjuitori ai Carpaților, la ceas aniversar, cât mai multe lungimi de coardă cățărare, să păstreze direcția nord în orice situație, sănătate, putere și realizări. Vânător de munte dintotdeauna, pentru totdeauna!“

Plutonier-major Leonte Suciu, din B. 12 VM „General Gheorghe Avramescu“: „Sunt oameni care pătesc în mediul militar datorită poveștilor auzile de la părinți și bunici, din pasiune pentru sport, munte sau, pur și simplu, pentru că le place uniforma militară. Sunt de 16 ani în Armată și am ales să fiu militar datorită acestor factori. Mi-a plăcut foarte mult sportul, muntele și uniforma militară de mic, văzând-o aproape zilnic, datorită faptului că în acea perioadă tatăl meu a fost ofițer în cadrul aceluiași batalion în care activez la momentul de față. Sunt din Miercurea-Ciuc și încă din copilarie practicam schiul și alpinismul. Acest lucru m-a determinat să vin la vânători de munte, gândindu-mă că aş putea să am un serviciu unde pot să îmi continui pasiunea și pot să îmi dezvolt abilitățile dobândite în copilarie. Din anul 2005 m-am angajat la B. 24 VM „General Gheorghe Avramescu“. De atunci pasiunea mea din copilarie s-a transformat în carieră militară. Am urmat cursuri de specializare în arma Vânători de Munte la Centrul de Perfectionare Vânători de Munte „Bucegi“ din Predeal, care m-au ajutat la dezvoltarea deprinderilor și aptitudinilor. Dacă ar fi să aleg încă o dată cariera militară, aş alege aceeași armă pe care o pot pune în valoare cu mândrie.“

Plutonier-major Adrian Niga, din B. 17 VM „Dragoș Vodă“: „Din anul 2007 am ales cea mai frumoasă specialitate, vânătorii de munte. Din primele zile când am ajuns la acest batalion de renume am știut că voi purta bereta verde pe viață. Pentru mine o zi ca vânător de munte înseamnă bereta verde, alpinism și schi. Zilnic ne instruim și încercăm să îndeplinim toate obiectivele. De-a lungul carierei desfășurate în garnizoana Vatra Dornei am avut multe realizări, alături de un colectiv extraordinar. Am trăit și respirat „verdele“ vânătorilor de munte pentru peste un deceniu și pot spune că mă mândresc cu asta și nu aş face altă alegere. Consider că viața de vânător de munte mai are să îmi ofere o multime de surpize și provocări.“

Căpitán Ionuț SUCIU

MALWARE CU SEMNATURA MICROSOFT

In mod normal, certificări tele de securitate digitală sunt emise de Microsoft doar pentru dezvoltatorii software recunoscuți, fapt ce permite distribuirea aplicațiilor respective fără a fi blocate la încarcarea de download sau instalare.

Descoperit de specialiști în securitate cibernetică, rootkit-ul FiveSys a reușit să obțină un avantaj decisiv în favoarea infiltrării nedetectate, sub forma unei semnături atribuită pe baza unui certificat digital emis de Microsoft. În baza acestuia, FiveSys este identificat ca și driver de sistem recunoscut, conferind atacatorilor drepturi de acces practic „nelimitate” asupra PC-urilor atacate. Nu este un fapt nemaiauzit ca infractorii cibernetici să folosească certificate digitale furate (emise pentru cu totul alte aplicații), dar în acest caz au reușit să achiziționeze în mod direct unul valid, metoda folosită nefiind cunoscută.

Conform specialiștilor, există posibilitatea ca o solicitare să fi fost trimisă pentru validare și cumva a trecut prin verifi-

cările Microsoft. Totuși, în timp ce cerințele de semnare digitală detectează și opresc majoritatea rootkit-urilor, acestea nu sunt infailibile.

INTEL CORE — GENERAȚIA 12

Indelung așteptate, procesoarele Intel Core 12th Gen cu arhitectură Alder Lake promit performanțe comparabile actualului vârf de gamă AMD, Ryzen 9 5950X, la un preț mult mai mic. În total, Intel lansează șase noi modele de

Era digitală

procesoare: Core i9-12900K, Core i7-12700K și Core i5-12600K, ultimele trei variante urmând să poarte sufixul KF, indicând absența unui GPU integrat.

Dincolo de numeroasele modificări arhitecturale, principalul element distinctiv care departajează noua ofertă Intel de generațiile anterioare de procesoare (inclusiv cele oferite de rivalul AMD) este renunțarea la configurația cu nuclee de performanță identică, în favo-

rea uneia de tip big.SMALL asemănătoare chipseturilor pentru dispozitive mobile. Astfel, în cazul lui Core i9-12900K, procesorul este de fapt împărțit între 8 nuclee cu performanțe ridicate și 8 nuclee optimizate pentru eficiență, sistemul de operare rămânând să comute dinamic între cele două, în funcție de specificul aplicației rulate.

În termeni absoluchi, Intel promite un salt de 19% a performanței raportată la frecvența de funcționare (IPC), comparat generației Rocket Lake, atingând 50% spor de performanță în sarcinile multi-thread. Printre dotările noii generații de procesoare Intel se numără suport PCIe 5.0 și DDR5, deși, alegerea plăcii de bază va permite păstrarea modulelor de memorie RAM pe care le a i deajă, cu recomandarea ca acestea să intrunească măcar specificațiile DDR4-3200.

În funcție de buget, modelul Core i5-1200K va putea oferi 6 nuclee de înălțătă performanță și 4 nuclee eficiente, pentru un total de 16 fire de execuție (cu Hyper-Threading).

Plutonier-major Ovidiu SFIRIAC

Alimente pentru sezonul rece

In lunile de iarnă, temperaturile scăzute solicită organismul uman mai mult decât în alte perioade ale anului, expunându-l la îmbolnăviri. În acest sens, pe lângă mișcarea și odihna atât de necesare, un alt factor care contribuie la menținerea sau îmbunătățirea imunității naturale este alimentația. Iată câteva sugestii, pentru sezonul rece:

Supele. Nu doar că sunt apetisante, dar produc și un confort termic, încălzind corpul, stimulând circulația săngelui și chiar decongestionând nasul. Supa de pui este ideală, iar dacă este pregătită cu legume din belșug ajută chiar la prevenirea și tratarea răcelilor și a gripei.

Ovăzul. Bogat în fibre și proteine, ovăzul este utilizat, mai ales în lumea anglo-saxonă, ca un element nelipsit la micul dejun. Pentru britanici, secretul pentru a rămâne plin de energie măcar până la prânz este celebrul „porridge”, un terci sănătos și sătios, ce poate fi decorat, la noi, cu alune, fructe proaspete sau uscate sau miere.

Mierea, alimentul minune produs de albine, are nenumă-

rate proprietăți antisепtice, antibacteriene și calmante și aproape că nu are contraindicații.

Iarna, **legumele** nu trebuie să lipsească din alimentația zilnică, fiind o sursă importantă de carbohidrați. Teiina, cartoful dulce, pătrunjelul, morcovii, sfecă roșie, broccoli, conopida și varza rezistă bine la frig, așa încât găsirea lor în piețe, la producătorii locali, sau chiar în supermarketuri, nu este chiar o provocare de netrecut. Consumul de rădăcinoase crude sau gătite sumar oferă organismului cantități importante și necesare de beta caroten și vitamine, precum A și C. Aceasta din urmă, esențială pentru imunitate, este regăsită din belșug și în **citrice**, care sunt, de asemenea, ideale iarna.

Nici peștele nu trebuie uitat, **ouăle** sau **lactatele**, bogate în vitamina B 12, un adjuvant eficient al imunității, dar nici alimentele bogate în fier și antioxidanți: carne roșie, spanacul, linte. Pentru toate acestea, posibilitățile de gătire sunt aproape nelimitate, iar beneficiile pe măsură.

Maistrul militar Radu CIOLOCA

HOROSCOP

BERBEC

Încercați să dezvoltați modalități de a obține un venit mai mare și să puneti deosebită niște bani. Nu subestimați situația și nu acționați în grabă, cereți sfatul cuiva de încredere.

TAUR

Tindeți să scăpați de îndatoririle pe care le aveți și să vă schimbați stilul de viață. Luati în considerare toate avantajele și dezavantajele și persoanele care ar putea fi afectate.

GEMENI

Onestitatea nu va fi o problemă pentru voi. Energia voastră poate atrage oameni care împărtășesc aceleași valori, feriți-vă însă de persoanele care doresc să vă manipuleze în beneficiul lor.

RAC

Vă urmăriți obiectivele și reușiți să vă planificați bine timpul, nefiind lipsit de ingeniozitate. O mulțime de provocări emoționale vă așteaptă, dar le depășiți cu ușurință.

LEU

Pot să apară cheltuieli neașteptate pentru a rezolva anumite probleme de sănătate. E recomandată prudență atunci când vine vorba de cheltuieli inutile și nejustificate.

FECIOARA

Creativitatea voastră va ieși la iveală, și veți veni continuu cu noi modalități de a-i uimi pe ceilalți. Abilitatea de a-i consola pe cei dragi doar cu ajutorul cuvintelor va fi incredibilă.

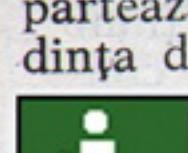
BALANȚĂ

Va trebui să munciți din greu pentru ceea ce vă doriți, însă norocul va fi în favoarea voastră. Vor exista obstacole, însă reușiți să faceți față greutăților și să mergeți mai departe.

SCORPION

Aveți tendință de a vă impune în fața altora. Să nu vă mire atunci dacă unii colaboratori se îndepărtează. Financiar, crește tensiunea de a cheltui.

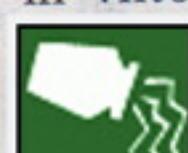
SAGETĂTOR

Oamenii vor veni la voi pentru sfaturi și vor simți că sunteți persoana ideală pentru a-i ajuta să se pună pe picioare.

CAPRICORN

Nu veți avea probleme financiare și asta pentru că ați reușit să puneti ceva bani de-o parte. Continuați să faceți economii dacă aveți în plan să faceți investiții în viitor.

VĂRSĂTOR

Tot ceea ce vă propuneți se concretizează uneori chiar peste noapte. Este o perioadă benefică pentru cei care știu să își asume riscurile, care au o viziune de viitor.

PEȘTI

Toate vor merge ca pe roate și veți avea multe motive de bucurie. Dați însă dovedă de multă înțelepciune fiindcă multe lucruri nu vor mai depinde de voi.

UMOR

— Câți ani ai?
— Nu e frumos să întrebai așa ceva o femeie!
— Atunci câte kg ai?
— 40 de ani!
— Bună ziua, o votcă, vă rog!
— Dar... e 10 dimineață.
— Bună dimineață, o votcă, vă rog!

— Aseară, soțul meu a găsit un găndac lângă aragaz. A curătat lună toată bucătăria. Azi voi pune găndacul în baie.
— Visez să fiu miliardar ca tatăl meu, zice Bulișor.
— Tatăl tău este miliardar?
— Nu! Și el visează!
— Ziceai că mă iubești!
— Eram băut.
— Dar suntem impeună de doi ani!
— Am băut mult...

REDACTOR-ŞEF

Căpitan IONUȚ SUCIU

Int. 0418

0264/590669

SECRETAR GENERAL

DE REDACȚIE

Int. 0366

SECRETARIAT TEHNIC

DE REDACȚIE

Plutonier-adjunat principal

ȘTEFAN VIOREANU

(corespondență-expediție)

Int. 0218

Maistru militar clasa a III-a

RADU CIOLOCA

Plutonier-major

OVIDIU SFIRIAC

EMIL MORITZ

(fotoreporter)

Int. 0228

TIPOGRAFI

Plutonier-adjunat

DOREL BADIU

Sergent-major

CATALIN BUJOR

Caporal CĂLIN VĂDAN

SABIN STINA

Int. 0385

RESPONSABIL DE NUMĂR

Plutonier-major

OVIDIU SFIRIAC

ADRESA REDACȚIEI

U.M. 02565/A, Cluj-Napoca,
Piața Ștefan cel Mare nr. 1—3

cod. 400133

Tel. 0264/590563 int. ...

Fax 0264/590557

ISSN 1842—3434

e-mail: orizontmilitar@yahoo.com

B. 0362 C. 313

Opiniile exprimate în articolele publicate sub semnătura autorilor au caracter strict personal și nu angajează în vreun fel răspunderea edito- rului sau a redacției. Manuscrisele nu se înapoiază.

Pentru redactarea paginii „Mapamond” — Actualitatea militară internațională — sunt folosite informații preluate de la principalele agenții de presă, precum și din publicații de specialitate naționale și internaționale.

Actualitatea militară internațională

NATO avertizează Rusia

Secretarul general al NATO, Jens Stoltenberg, a avertizat luni, 15 octombrie, Rusia cu privire la orice nouă „acțiune agresivă” la frontieră cu Ucraina, unde în ultimele zile au fost observate mișcări „importante și neobișnuite” de trupe rusești. Pentru ca situația să nu degenereze, Stoltenberg i-a cerut Rusiei să dea dovadă de transparență cu privire la activitățile sale militare, să reducă tensiunile și să prevină o escaladare. „Trebuie să fim lucizi, realiști cu privire la provocările cu care ne confruntăm. Și ceea ce vedem astăzi este o consolidare importantă de capacitate militare rusești”, a afirmat secretarul general al Alianței Nord-Atlantice într-o conferință de presă comună cu ministrul de externe al Ucrainei, Dmitro Kuleba, la sediul NATO din Bruxelles. El a spus că nu

vedem în prezent de-a lungul frontierei nu este o consolidare pur militară, căci Rusia a masat deja capacitatea militara la granițele noastre în primăvara și nu le-a retras cu adevarat de atunci”, a afirmat ministrul de externe ucrainean Dmitro Kuleba.

S-400 pentru India

Conform informațiilor prezentate de câteva agenții de presă, Rusia a început să furnizeze Indiei sisteme de rachete de apărare antiaeriană S-400, acestea citându-l pe Dmitri Șugaiev, șeful agenției ruse de cooperare militară. Livrările expun India riscului de a fi sancționate de Statele Unite ale Americii în temeiul unei legi americane din 2017, menită să descurajeze țările să cumperi echipamente militare rusești. În declarația lui Șugaiev de la mitingul aerian din Dubai,

dorește să speculeze în legătură cu intențiile Rusiei, dar a remarcat: „Vedem o concentrare neobișnuită de trupe și știm că Rusia a fost dispusă să utilizeze aceste tipuri de capacitate militare înainte pentru a desfășura acțiuni agresive împotriva Ucrainei”. Concentrarea de militari ruși la frontieră — al căror număr Ucraina îl estima la 100.000 săptămâna trecută — este foarte periculoasă, a spus Jens Stoltenberg, deoarece reduce timpul de avertizare în cazul în care Rusia decide să „desfășoare o acțiune militară agresivă împotriva Ucrainei”. „Orice nouă provocare sau acțiune agresivă din partea Rusiei ar fi extrem de îngrijorătoare. Lansăm un apel Rusiei să manifeste transparență cu privire la activitățile sale militare”, a reiterat șeful NATO.

SUA, Uniunea Europeană și Franța și-au exprimat deja zilele trecute îngrijorarea față de această desfășurare de trupe rusești la frontieră cu Ucraina. Germania a lansat luni Moscovei un apel la „reținere”. „Trebuie să împiedicăm o escaladare militară”, a declarat la Berlin un purtător de cuvânt al Ministerului german de Externe, cerând Rusiei „să dea dovadă de reținere” și „să revină la masa negocierilor”. „Ceea ce

acesta a spus că „primele livrări au început deja”, prima unitate a unui sistem S-400 urmând să ajungă în India până la sfârșitul acestui an. Acordul de 5,5 miliarde de dolari pentru cinci sisteme de rachete sol-aer cu rază lungă de acțiune, despre care India spune că are nevoie pentru a contracara amenințare din partea Chinei, a fost semnat în 2018. India riscă o serie de sancțiuni financiare din partea SUA în temeiul Legii de Contracarare a Adversarilor Americii prin Sancțiuni (CAATSA), care desenează Rusia drept adversar alături de Coreea de Nord și Iran pentru acțiunile sale împotriva Ucrainei, imixtiunea în alegerile din SUA din 2016 și ajutorul dat Siriei. Autoritățile de la New Delhi au declarat că au un parteneriat strategic atât cu Statele Unite, cât și cu Rusia, în timp ce administrația de la Washington a informat India că este puțin probabil să primească o derogare de la CAATSA.

Anul trecut, SUA au impus sancțiuni, invocând CAATSA, Turciei, aliată din NATO, pentru achiziționarea de rachete S-400 din Rusia. Sancțiunile au vizat principalul organism turc de achiziții și dezvoltare pentru apărare, Președinția Indus-

trilor de Apărare. De asemenea, administrația de la Washington a exclus Turcia dintr-un program de avioane de luptă Stealth F-35, cea mai avansată aeronavă din arsenalul SUA, folosită de state membre NATO și de alți aliați ai SUA.

Rusia a anunțat că a oferit Turciei sprijin pentru dezvoltarea avioanelor de luptă avansate, dar până acum nu s-a ajuns la un acord. „Suntem încă într-un stadiu de negocieri pentru acest proiect”, a declarat la sfârșitul săptămânii Dmitri Șugaiev.

Sprijin pentru Polonia

La jumătatea lunii noiembrie, într-o declarație susținută pentru o agenție de presă poloneză premierul Poloniei, Mateusz Morawiecki, a afirmat că „Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (NATO) trebuie să întreprindă pași concreți pentru a soluționa criza migrației de la frontieră cu Republica Belarus”. Aceasta a adăugat faptul că Polonia, Lituania și Letonia ar putea cere consultări în baza articolului 4 al Tratatului Atlanticului de Nord. În baza acestui articol, orice aliat poate cere consultări dacă, în opinia lui, integritatea sa teritorială, independența politică sau securitatea sa sunt amenințate. Premierul Morawiecki a anunțat că sunt purtate discuții cu Letonia și în special cu Lituania, dacă să declanșeze procedura prevăzută în articolul 4 al Tratatului NATO. „Nu este suficient pentru noi doar să ne exprimăm public îngrijorarea: acum avem nevoie de pași concreți și de angajamentul întregii alianțe, a adăugat premierul polonez.

Mii de migranți au ajuns în Belarus în speranța de a trece apoi în Uniunea Europeană (UE), însă au fost blocați la frontieră în condiții dificile, pe o vreme tot mai rece. UE acuză Minskul că orchestrează această criză pentru a face presiuni asupra blocului comunitar în legătură cu sancțiunile pe care acesta le-a impus împotriva lui, însă Belarus a respins în mod repetat această acuzație. Unele țări din regiune au atenționat că situația ar putea escalada către un conflict militar. Președintele rus, Vladimir Putin, principalul susținător al liderului belarus Alexandre Lukașenko, într-un interviu acordat televiziunii de stat a declarat că Rusia este gata să ajute la soluționarea crizei.

Premierul polonez a anunțat și faptul că liderii UE vor discuta despre viitoarele sancțiuni împotriva Belarus, „inclusiv despre închiderea completă a frontierelor”. Potrivit acestuia, UE ar trebui să finanțeze în comun construcția unui zid la frontieră.

Plutonier-major Ovidiu SFIRIAC

Vîitorii rezerviști voluntari se instruiesc la Dej

In această perioadă, în unități din Brigada 81 Mecanizată are loc instruirea viitorilor rezerviști voluntari. Sub îndrumarea instructorilor din unitate, cursanții au urmat un modul de pregătire militară de bază, ce a vizat dobândirea unor cunoștințe generale despre sistemul militar, precum și a unor abilități specifice principalelor specialități militare. O secvență din acest proces am surprins-o în Batalionul 811 Infanterie „Dej“, unde câțiva dintre cei implicați, cursanți și instructori, mi-au întregit imaginea pregătirii lor.

Toamna și-a intrat deplin în drepturi la Dej, cu ceată și un aer rece care parcă încearcă să pătrundă până la oase. Cu toate acestea, îi găsesc pe cursanți în poligonul redus în care așteaptă să înceapă tragerea, bine dispuși și bine echipați. După primele trageri, încerc să obțin câteva declarații „la cald“.

Săndor-Radu Bota este din Câmpia Turzii, are 31 de ani și este stivuitorist, pe partea de expediție, la o firmă de logistică. Are mulți prieteni în sistemul militar și s-a gândit de mult să încearcă o carieră militară. A încercat să intre în armată ca soldat gradat profesionist, dar nu a reușit, din cauza unei greșeli la traseul aplicativ. Anterior mai eșuase o dată, la proba analizelor medicale. Când a fost sunat, în acest an, și întrebă dacă nu vrea să încearcă să devină rezervist voluntar și-a spus că își mai acordă o șansă. Avea nevoie de această încurajare și a profitat de ea. „Având în vedere că e o diferență foarte mare între civilie și mediul militar, e o schimbare totală, la 180 de grade. Sunt și lucruri grele, dar când începi să le cunoști, devin ușoare. În ce mă privește, tragerile au fost super frumoase și abia aștept tragerile de noapte. M-am adaptat ușor cu programul, pentru că și în viața civilă sunt la program. Marșul a fost poate un pic dificil, dar suntem dispuși să mergem înainte“, declară cursantul.

Vlad-Mihai Filip este din Baia Mare și are 34 de ani. A aflat de campania de recrutare a rezerviștilor cu ajutorul unui cununat, cadre militar. S-a deplasat la Centrul Militar Județean, și a interesat de condiții și apoi a început să-și organizeze programul în aşa fel încât să poată participa la probele de admitere: sportive, psihologice și proba motrică, întrucât a încercat la arma auto. A fost admis și s-a prezentat din nou la CMJ, unde i s-a comunicat, în urma punctajului, unitatea

la care a fost repartizat pentru pregătire.

„Nu am cochetat cu armata înainte, dar știam de la cununatul meu de regulile și strictețea pe care le presupune. Consideram că vreau să văd cu adevărat și să cunosc și această meserie. Eu am participat la recrutare și pentru stagiu militar, acum 14–15 ani, dar nu am mai fost incorporat. Așa că aveam încă o dorință...“, îmi spune acesta. Soția l-a înțeles și a făcut pasul cu încredere. În viața civilă este administratorul unei societăți cu răspundere limitată, deci „saltul“ este mare. Dar și satisfacția de a îmbrăca haina militară: „Nu consider că am avut puncte dificile. Pregătirea militară îmi place, am învățat lucruri noi, despre arme și muniție, am făcut condiție fizică, un marș tactic de 5 km. Condițiile de cazare au fost bune, iar colectivul foarte bun. Am legat prietenii cu fiecare.“

În perioada scurtă, dar intensă, petrecută în cazarma „Dragonilor transilvani“, a acumulat multe cunoștințe și recu-

noaște că acest lucru se datoră și instructorilor. L-am urmărit și la tragerile cu pistolul mitralieră, unde a fost primul din seria lui, obținând cele mai multe puncte.

Ionuț Rob, tot din Baia Mare, este de profesie ospătar. Lucrează de câțiva ani la o cafea, dar ultima perioadă a fost destul de dificilă, nu doar pentru cei din domeniul HoReCa. „Eu, sincer, de mult am vrut să încerc să intru în armată. Curiozitatea a fost pe primul loc, am vrut să văd despre ce e vorba, și, având un batalion în Baia Mare, am vrut să văd întâi dacă îmi place armata. Până acum a fost o perioadă foarte încărcată, cu multe cunoștințe dobândite. Mi s-a părut foarte interesant și am învățat multe lucruri noi. Am învățat despre pistolul mitralieră calibrul 7,62 mm, despre pușca mitralieră, am avut tragere cu AG-7, cu grenade, am utilizat

și o încărcătură de trolil. Cea mai interesantă armă mi s-a părut aruncătorul de grenade nr. 7, o armă fără recul, unde ai punct ochit, punct lovit. Am mai învățat să luăm linia de ochire, să calculăm distanța dintre două puncte, pe hartă, să luăm un azimut, cu busola. Nu mi s-a părut greu nimic până acum, pentru că sunt atras și îmi place foarte mult ce se întâmplă aici“, îmi spune acesta.

Nu verbalizez, dar sunt uimit

de cât de multe activități și cunoștințe specifice au experimentat, într-un timp atât de scurt. Și mă bucur că unii dintre ei și-au găsit chemarea în armată. Cu prima ocazie, Ionuț este hotărât să se activeze în unitatea din Baia Mare. Recunoaște că, pe lângă obligații, noul statut îi va aduce și beneficii: cele câteva sute de lei primite lunar contează și ele, mai ales în situația pandemică actuală. Îmi mărturisește că dacă nu se încadra în programul de formare a rezerviștilor voluntari s-ar fi gândit serios să plece să lucreze șofer pe camion. „Fieind acceptat, însă, nu am vrut să dau cu piciorul la aşa ceva“, completează acesta.

Am ocazia să stau de vorbă și cu cea care i-a îndrumat, sublocotenentul **Sofia Bogdan**, comandantul plutonului de rezerviști voluntari. „Este prima experiență de acest gen pentru mine, chiar dacă am mai comandat soldați, în stagiu. Sunt foarte receptivi și sunt deschiși să învețe lucruri noi, deși toți au diferite profesii și familiile acasă.

La început a fost mai dificil pentru că nu au avut nicio tangență cu armata și totul era nou pentru ei, dar s-au adaptat foarte bine, au fost implicați și au început să învețe foarte repede.

„Am simțit interesat“, îmi mărturisește aceasta.

La momentul discuției, cursanții se găsesc în a patra săptămână a modulului instruirii de bază, iar astăzi, după tragere, îi așteaptă și prima lor tragere de noapte. Va urma evaluarea intermedieră, care încheie prima etapă în pregătirea lor, examen care cuprinde o testare scrisă din toate disciplinele studiate în cadrul instrucției de bază și parcurgerea unui traseu complex, care îi va verifica la mai multe discipline și tematici, în cadrul a șase ateliere. Vor demonta și monta armamentul, vor transporta și evacua un rănit, prin diferite procedee, etc. După acest moment important urmează un altul, și mai semnificativ, cel al depunerii jurământului militar, în care vor lega să respecte valurile fundamentale ale României. Ulterior, săptămânilor rămase vor fi dedicate instruirii de specialitate, în cazul lor, în arma auto.

Unul dintre „profesorii“ acestor cursanți este **caporalul Daniel Ursan**, care i-a instruit în pregătirea militară de bază: instrucția de front, instrucția tragerii, instrucția sanitară, CBRN, genitică, acesta prezentându-le tot ce trebuie să cunoască un militar. Îl întreb cum s-au adaptat „recruții“. „La început a fost foarte greu, au venit din viața civilă, unde e libertate totală, iar aici totul se execută la ordin, întocmai și la timp. Programul a fost diferit și le-a fost mai greu până s-au adaptat. Dat fiind că perioada de instrucție a fost scurtă, volumul de informații pe care trebuiau să-l acumuleze a fost mare, dar treptat s-au acomodat și acum fac față situațiilor. Au făcut și un marș de 5 km, cu echipamentul complet. Au început de la zero, și iată că peste două zile vor depune jurământul“, este răspunsul primit.

În termeni generali, ceea ce i-a atras pe acești bărbați în domeniul militar se regăsește, în mare, într-o din cele două situații: stimulentul finanic și un job sigur în armată. Între acestea, însă, se află o infinitate de posibilități și de combinații de factori care i-au îm-

pins să-și caute locul în armată. Ce este îmbucurător este că unii sunt convingi că, în dreptul lor, l-au găsit.

Maistru militar Radu CILOCA